

Ewangelijo Podug Śwjyntego Łukasza,

Łk 2,1-14

No toż wtedy wyszło zarzōndzynie Cysorza Augusta, coby porachować ludzi na cołkim świecie. Piyrszy taki rachunek zrobili, kiej ołberym we Syrii boł Kwiryniusz. Kożdy musioł iś do swojigo miasta, coby sie tam zapisać.

Poszoł tyż Jozef z Galileji, z miasta Nazaryt, do Judeji, do miasta ôd Dawida, kere mianowali Betlejym, bo pochodziōł z dawidowjy familije, coby sie dać zapisać ze swojōm ślubnōm Maryjkom, kero boła przy nadziei.

Kiej tam byli, prziszōł na Maryjka czas. Porodziōła swego piyrworodnego Syna, zawinyła go w powijoki i położyła w żłobie, bo niy stykło dlō nich placu we gospodzie.

W tyj samyj ôkolicy pastyrze wachowali po nocy swoje ôwce. Ôroz zjawioł im sie janioł Pański i kwała Pańsko im zablyndziła, toż sie fest zlynkli. Ale janioł im padoł: "Niy strachejcie sie! Dyc wōm zwiastuja wielgo uciecha, kero bydzie udziałym cołkij nacyje: dzisiej we mieście ôd Dawida narodziōł sie wōm Zbawiciel, kerym je Mesjōsz, Pōn. A dejcie pozōr na to: znojdziecie Dzieciōntko zawinynte w powijoki, kere leży we żłobie.

I ôroz znodło sie s janiołym mocka zastympōw niybieskich, kere wielbiły Boga słowami:

Kwała Bogu na wysokościach, a na ziymy pokōj ludziom, kerym pszaje.